HSS
Code no. 4

कथारचना

विषय - विश्वासः।

ग्रामीणकन्यकायः विश्वासस्य अन्त्यं

श्रीपुरं नाम सुन्दरं ग्रामं। वृक्षलतसस्यानां संपन्न भवति श्रीपुरं ग्रामं। प्रकृति सुन्दरस्य उत्तम उदाहरणं च। कलकल शब्देन अधिवयेन प्रवहति नदी, हरितसुन्दराणि केदाराणी, अम्बरचुम्बितं पर्वतः पक्षिणां मधुरस्वरः सर्वं संपन्न च भवति श्रीपुरं ग्रामं। ग्रामवासिनः निष्कलङ्गः भवति। जनाः परस्परसौहृदेन वसती स्म।

एकं प्रभातं। सूर्यकिरणान सस्यान स्थितः जलकणः ज्वलति। मन्दिरेण मणीनादं शब्दं आगच्छति। सर्वं जनाः प्रभातकर्मः निर्वहति। सुधा मन्दिरं गच्छति। सा प्रतिदिनं मन्दिरं गच्छति। सुधा तस्य मातस्य साकं श्रीपुरं ग्रामे वसती स्म। तस्य कुटुम्बस्य अवस्थ परितापकरः च। तस्य माता वसुधा एकं रोगी च। वसुधा रोगेन पीडितः च भवति। सा चलती नास्ति। सुधस्य पिता, भास्करस्य मृत्यु अभवत्।

सुधा अन्यगृहे गृहकार्यं करोति तस्य कुटुम्बस्य परिपालनं करोति। सुधा एकं सुन्दरी भवति। सा नवदशा वयः युवति च। तस्य ग्रामं सुन्दरी श्रीपुरे ग्रामे नदी भवति। किन्तु तस्य जीवितं क्लेशं भवति।

गोपालदृ: केदारे कृषिकर्म करोति। सुधां दृष्टं स: अपृच्छत् - "सुधा त्वं मन्दिरं गच्छति" इति।

सुधा कथयति - "अस्तु"।

गोपालदृ: - "वसुधस्य रोगावस्था शमयति वा ?

सुधा अवदत् - " नास्तु। मातस्य अवस्था दिनं प्रति क्लेश: भवति। रोगस्य शमनार्थं शस्त्रक्रिया अनिवार्य च। किन्तु मम समिपे धनं नास्ति। अहं किम् करोतु"? इति।

गोपालदृ: "चिन्ता मास्तु। सर्वं शुभा भवतु। शीघ्रं चलतु। भगवान्. त्वं सहायं करोतु" इति।

सुधा मन्दिरं गच्छति। सा बृहत् समयानन्तरं भवनं प्रत्यागच्छति। माता तस्य प्रतिक्षा स्थित: च। माता क्रोध: भवति। किन्तु सुधा शीघ्रं मातं भोजनं ददति। तस्य कर्म करोतु चलति।

HSS
Codeno. - 4

सुधा एकं शुभचिन्तता भवति। सा विश्वासः भवति तस्य सर्वं दुःखस्य पर्यवसानं भवति। सा एकं सन्तोषस्य जीवितस्य प्रतीक्षा तिष्ठति इति।
इयं अवसरे ग्रामे एकं संपन्न कुटुम्बं आगच्छति। इयं भवनस्य गृहकर्म सुधा करोति। तस्य गृहे एकं पति - पत्नि वसती स्म। ते सन्तोषेण वसती। इयं गृहस्य गृहनाथः श्रीकुमार च। तस्य पत्नि श्रीजा। श्रीकुमार एकं अध्यापकः भवति। सः नगरे एकं बृहत् विद्यालये अध्यापनं करोति। सा तस्य पत्नि श्रीजा गृहे नृत्यं अभ्यसयति। सा बृहत् विद्यार्थस्य शिक्षणं करोति स्म। "वाणी" नामं नृत्यविद्यालयं सा आरंभयति। ते अतीव स्नेह ~~स्नेह~~ सुधा प्रकटयति। श्रीजा नृत्यं पठितुं अवसरे सुधा तत् दृश्यति श्रीजा सुधं नृत्यं अभ्यसयति। सुधा तत् एकं सन्तुष्ट, शान्त कुटुम्बं भवति। सुधा इयं गृहे कर्यं करोतुं सन्तुष्टः च। ते सुधस्य सहायं करोति। ते सुधस्य गृहस्य अवस्था ज्ञानयति। ते सुधस्य आवश्यं धनं ददयति। ते सुधं विश्वासं करोतु। सुधा तत् विश्वासं परिपालयति।

कालः गच्छति। गृहस्य सन्तोषः प्रतिदिनं नष्टः भवति। श्रीकुमारः अस्वस्थतः भवति। सः गृहे नो आगच्छति। श्रीजा सर्वसमयं गृहे भवति। सा वर्तमानं ना करोति। सा नृत्यं न अभ्यसयति। सा प्रतिदिनं दुःखित च। 'वाणी' नामं नृत्यविद्यालयं अद्य न चलति। इयं सर्वे दृष्टुवा। सुधा दुःखितः च। सा तस्य दुःखस्य कारणं अपृच्छत्। किन्तु ते ना कथयति। गृहस्य अवस्था प्रतिदिनं क्लेशः भवति।

एकं सायान समयं। तत् संपन्न गृहे श्रीजा न भवति। सुधा तस्य गृहकर्म निर्वर्त्य तस्य गृहे प्रत्यागच्छेन तिष्ठति। तत् अवसरे श्रीकुमारः आगच्छति। सः चलतुं न शक्तः भवति। सा सः मदयं उपयांगयति। सा इयं अवस्थं श्रीकुमारः न दृष्यति। सुधा ~~अत्यन्त~~ स्तब्धः च। श्रीजा गृहे नास्ति, सुधा बृहत् परिभ्रान्तः भवति। श्रीकुमारः गृहस्य अन्तरे आगच्छति। सुधा दृष्टा सः ना कथयति। श्रीकुमारः रोदः अभवत्। सः बृहत् दुःखं अनुभवति। सुधा तस्य समीपं गत्वा अपृच्छत् - "किम् अभवत्? भवान् किम् कारणेन रोदयति। वदतु" इति।

HSS
Code no - 4

[stamp]

श्रीकुमारः वदति - "त्वं किम् करोतु ? किमपि मम सहायं न करोतुं । इति।

सुधा - "किन्तु, भवान् प्रश्नं अवदतु। किमपि परिहारं लभ्यति"।

श्रीकुमार - "त्वं किम् ज्ञातति सुधा ? मम जीवितस्य अन्त्यं गच्छति"।

सुधा अवदत् - "चिन्ता मास्तु। ईश्वरः स्वयम सहायं करोतु। भवान् प्रश्नं अवदतु।

श्रीकुमारः वदती इति, तस्य पत्नि श्रीजा हृदयसंबंधिनं रोगेन पीडितः च। सः वचनं श्रुत्वा सुधा आश्चर्य भवति। श्रीजा एकं कारुण्य युवति भवति। सा किमपी दोषं न करोति। सा एकं दया एवं दानशील च भवति। तस्य एकं दारुणवस्था अभवत् इयं श्रुत्वा सुधा विस्मिता अभवत्। श्रीकुमारः रोदेन वदयति इति तस्य पत्निस्य अवस्था क्लेशं च। तस्य मरणदिनं शीघ्रं आगच्छति इति।

किन्तु, किमपि तस्य हृदयं सा ददातु इति सा रक्षातुं इति। किन्तु किमपी तस्य हृदयपरित्यागं करोतुं न आग्रति इति। श्रीकुमारस्य हृदस्य अवस्था क्लेशं भवति। अतः सः हृदयं देतुं न भवति। इयं श्रुत्वा श्रीजा दुःखित अभवत्।

अल्पं समयानन्तरं श्रीकुमारः सुधेन अपृच्छत
-"त्वं हृदयं दातुं सन्निहिता भवति"। इति।
श्रीकुमारस्य वचनं श्रुत्वा सुधा आश्चर्यं अभवत्।
सः भवदत् इति सुधा तस्य हृदयं दानं करोतु
सन्निहितं करोतु एवं किन्तु तस्य कुटुम्बस्य..
परिपालनं श्रीकुमरः करोति इति। सा सुधं प्रभुतं
धनं दादतु तैयारः भवति। तस्य मातस्य शस्त्रक्रिया
संबधितं धनं, तस्य गृहं परिपालनं अवश्यं
धनं सर्वं दातुं सन्निहिता भवति। श्रीकुमारः
विश्वसयति इति सुधा हृदयं दानं करोतु तां
सा सुरक्षिता अभवत्। सा सर्वं स्वास्थ्येन
प्रतिगच्छति इति।

सुधा गृहं प्रत्यागच्छति। सा श्रीकुमारस्य
वचनं चिन्तयति। श्रीकुमारः विश्वसती इति
सुधा सर्वआरोग्येन प्रतिगच्छति इति। सुधा श्रीकुमारः
विश्वसति। सा तस्य हृदयं दानं करोतु निश्चयति
किन्तु सुधस्य मातः वसुधा न अङ्गीकरोति।
सा सुधस्य अभिप्रायं न जानति। किन्तु सुधा
मातं विश्वासयति इति सा प्रत्याआगच्छति। सा
पूर्णआरोग्येन गृहं प्रतिगच्छतु इति। इयं करोतु तां
तस्य कुटुम्बस्य दुःखं समाप्तयति। माता एकं
सुन्दर जीवितस्य विश्वासं सुधा यात्रानुमति दादयति।

HSS
Code -4

दीवसः चलति। सुधस्य किमपि वार्ता न भवति। वसुधा चिन्तिता अभवत् । श्रीपुरं ग्रामं सर्वे सुधस्य प्रतीक्षां निश्चयति। एकं दिनं , सुधस्य गृह आङ्गणं एकं शकटः आगच्छति। शकटान्तरं श्रीकुमारः भवति। ते गृहान्तरं एकं मृतशरीरं स्थापितं करोति। वसुधा चिन्तिता अभवति। सा शकटं सुधा अन्वेष्यति। श्रीकुमारः ~~सुधस्य~~ वसुधस्य समीपं गत्वा अवदत् "सुधस्य मृत्यु अभवत्। शस्त्रक्रिया अवसरे ~~सा~~ तस्य मरणं अभवत् । क्षमयतु" । इति ।
श्रीकुमारः रोदयति। वसुधा मृतशरीरस्य समीपं गत्वा दुःखयति , सा रोधयति । मृतशरीरं सा चुम्बनं करोति तत् अवसरं वसुधास्य मृत्यु अभवत्। वसुधा तस्य पुति सुधस्य साकं चलति। एकं ग्रामीणकन्यकस्य विश्वासस्य परित्याग अभवत्।
श्रीपुरं ग्रामं सर्वे रोदयति। एकं शुभजीवितस्य अन्त्यं कन्यकायः मृत्यु अभवत्। विश्वासं विश्वासं चलति कन्यकायः मृत्यु अभवत्। विश्वासं विश्वासं चलति कन्यकायः मृत्यु विजयति। मरणस्य समीपं तस्य पराजिताः मृत्यु विजयति। तस्य ~~स्वप~~ स्वपनस्य, विश्वासस्य विश्वासं नष्यति। तस्य स्वपनस्य, विश्वासस्य अन्त्यं अभवत् । एकं ग्रामीणकन्यकायः विश्वासस्य अन्त्यं ।